

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

Wywieszono na tablicy ogłoszeń
i zamieszczono na stronie BIP
Urzędu Miejskiego w Dąbrowie Górniczej
od dnia 30-12-2024
do dnia 24-12-2024

SKO.OS/41.9/425/2024/11365/AK

Katowice, 6 grudnia 2024 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 572)

po rozpatrzeniu odwołania z 10.06.2024r. złożonego przez 1/. P. , 2/. spółkę Imperial Apartments sp. z o. o. z siedzibą w Rędzinie, 3/. P. P. , 4/. P. 5/. P. - reprezentowanych przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Krystiana Macałą (Kancelaria Radcy Prawnego mgr Krystian Macała, 41-209 Sosnowiec, ul. Jana Kilińskiego 54/V) od decyzji Prezydenta Miasta Katowice z dnia 15.05.2024r. nr Nr 17/Ś/24, znak KŚ-III.6220.81.2023.KM (KŚ-III.KW-00791/24) w sprawie stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne”, polegającego na zbieraniu odpadów na działce położonej w Sosnowcu oznaczonej numerem geodezyjnym 1448/1 oraz określającej istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie eksploatacji i realizacji przedsięwzięcia

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Kamila Koziera

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 grudnia 2024 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł jak opisano powyżej. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołanie z 10.06.2024r. złożył wyżej wymienione strony reprezentowane przez pełnomocnika, w którym podtrzymały zarzuciły z odwołania z 14.02.2023r. złożonego od decyzji Prezydenta Miasta Sosnowca Nr 10/2023 z 22.06.2023r., zn.: WEG-ROŚ.6220.1.21.2022.DW w sprawie przedsięwzięcia o nazwie „Zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne” polegającego na zbiorze odpadów na działce oznaczonej numerem 1448/1”, a ponadto wskazały, że 22.05.2024r. Prezydent Miasta Sosnowca wydał decyzję Nr 45/24/W zn.: WPP.6730.1.143.2023.BW/RL, T- Nr 80201/2 ustalając warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla spółki SCHREDDER II Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie dla inwestycji polegającej na budowie hali magazynowej do magazynowania artykułów metalowych, gotowych produktów stalowych, blach, elementów stalowych, profili metalowych, profili aluminiowych, budowie budynku socjalno — biurowego, budowie wagi samochodowej na działce nr 1448/1 obręb 0004 Kazimierz przy ulicy Wopistów w Sosnowcu (działka tożsama z nieruchomością stanowiącą przedmiot niniejszego postępowania). W odpowiedzi na wyjaśnienie wskazanych rozbieżności, co do przedmiotów ww. decyzji pełnomocnik inwestora poinformował, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie dotyczy przedmiotowej inwestycji. W związku z tym odwołujący się działający przez pełnomocnika podnieśli, że w takiej sytuacji postępowanie o wydanie decyzji środowiskowej stało się bezprzedmiotowe. Jednocześnie skarżący wyrazili obawę, że skoro w chwili obecnej procedowane są dwa równoległe postępowania administracyjne dotyczące tej samej nieruchomości o pow. ok. 0,6 ha, to postępowania inwestora mogą mieć charakter pozorny. W związku z tym wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Pismem z 21.06.2024r. organ I instancji przekazał odwołanie z 17.06.2024r. kolejnych osób również reprezentowanych przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Krystiana Macałę. Jednakże w związku ze złożeniem tego odwołania po terminie, w stosunku do tych odwołujących się Kolegium osobnymi postanowieniami stwierdziło uchybienie terminu do wniesienia odwołania.

Natomiast odwołanie z 10.06.2024r. jest dopuszczalne i zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu, wobec czego Kolegium przystąpiło do jego merytorycznego rozpatrzenia sprawy i stwierdziło, co następuje.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 1112 - dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – oos”), decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

W przedmiotowej sprawie kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 2019, poz. 1839 z późn. zm.). Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ I instancji jako przedsięwzięcie określone w § 3 ust. 1 pkt 83 lit. a tego rozporządzenia. Przepisy te stanowią, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Przepis art. 72 ust. 1 pkt. 2 – 29 ustawy określa rodzaje decyzji, które wymagają uprzedniego przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z ust. 1 pkt 21 tego przepisu, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Na mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; (pkt 2);
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; (pkt 3);
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; (pkt 3a);
- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. (pkt 6);

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie

elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego. (art. 74 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Zgodnie z brzmieniem art. 84 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a). Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (ust. 2).

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 85 ust. 3 ustawy).

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – w skrócie „kpa”, po analizie stanu prawnego i faktycznego sprawy, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zdecydowało o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu I instancji, ponieważ stwierdziło, że decyzja ta jest prawidłowa. Zważyć należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

W sprawie uwzględnione zostały wytyczne Kolegium z uprzednio wydanej decyzji z 2.10.2023r. nr SKO.OS/41.9/794/2023/17270/BL, w których podniesiono konieczność wyłączenia Prezydenta Miasta Sosnowiec od załatwienia sprawy i wyznaczenia innego organu do jej załatwienia.

Obecnie wyznaczony organ – Prezydent Miasta Katowice - organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami kpa w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, wypełnił przy tym obowiązki płynące z art. 10 § 1 kpa i art. 9 kpa oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w całej rozciągłości podzieliło stanowisko organu

I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, w tym nie dopatrzyło się naruszeń wskazanych przez odwołujące się strony. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzje organu I instancji.

Jak wynika z akt sprawy pismem z 25.07.2022r. spółka SCHREDDER Sp. z o. o. z siedzibą w Częstochowie działająca przez pełnomocnika P. Krzysztofa Jasińskiego, wystąpiła do Prezydenta Miasta Sosnowiec o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne” polegającego na zbieraniu odpadów na działce nr 1448/1 położonej w Sosnowcu przy ul. Wopistów. Wydana przez ten organ decyzja została uchylona przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach decyzją z 2.10.2023r. nr SKO.OS/41.9/794/2023/17270/BL, a sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia ze wskazaniem konieczności wyłączenia Prezydenta Miasta Sosnowiec od załatwienia przedmiotowej sprawy, z uwagi na to, że stroną postępowania jest Gmina Sosnowiec – właściciel działki o nr. 1448/1. Postanowieniem z 20.11.2023r. nr SKO.OSW/41.9/684/2023/22890/KS do załatwienia przedmiotowej sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyznaczyło Prezydenta Miasta Katowice.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że planowane do realizacji przedsięwzięcie ma polegać na zbieraniu odpadów innych niż niebezpieczne na działce nr 1448/1 obręb 0004 położonej w Sosnowcu przy ul. Wopistów. Planowane jest zbieranie odpadów o łącznej ilości nie przekraczającej 3000 Mg/rok o kodach: 16 01 17 — metale żelazne; 16 01 18 — metale nieżelazne; 17 04 01 — miedź, brąz, mosiądz; 17 04 02- aluminium, 17 04 03 — ołów; 17 04 04— cynk; 17 04 05 — żelazo i stal; 17 04 06 — cyna; 17 04 03- mieszanina stali. Powierzchnia działki nr 1448/1 wynosi 0,5968 ha. Na potrzeby realizacji planowanego przedsięwzięcia zostanie utwardzony teren o powierzchni ok. 0,035 ha, który ma objąć: powierzchnię na ustawienie minimum 9 kontenerów i pojemników do magazynowania odpadów, gotowego mobilnego kontenera biurowego z częścią socjalną oraz powierzchnię pod miejsca parkingowe oraz pod przeładunek i plac manewrowy. Pozostała część działki 0,0246 ha pozostanie jako teren zielony. Działka, na której realizowane będzie planowane przedsięwzięcie od strony północnej graniczy z niezabudowanymi terenami pokrytymi roślinnością, od strony wschodniej z zabudową mieszkaniową a od strony południowej i zachodniej z terenami, na których prowadzona jest działalność gospodarcza. Odpady będą magazynowane w szczelnych, zamykanych kontenerach i pojemnikach, które będą ustawione wyłącznie na utwardzonym terenie. Każdy kontener będzie oznakowany symbolem i nazwą rodzaju magazynowanego odpadu. Magazynowanie odpadów będzie prowadzone zgodnie z ustawą o odpadach oraz z przepisami szczegółowymi w tym zakresie. Działalność będzie prowadzona wyłącznie w porze昼iennej przez sześć dni w tygodniu od poniedziałku do soboty. Inwestor nie będzie magazynował odpadów w postaci płynnej oraz odpadów zawierających substancje niebezpieczne. Po uzbieraniu odpowiedniej partii odpady będą przekazywane celem dalszego zagospodarowania podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. Magazynowanie odpadów będzie prowadzone wyłącznie w ramach planowanej działalności zbierania odpadów. Na terenie nieruchomości zostanie zainstalowana waga najazdowa oraz będą dwie wagi stacjonarne. Dojazd do planowanego przedsięwzięcia odbywać się będzie w ramach istniejącej struktury komunikacyjnej z drogi publicznej. Obecnie teren, na którym będzie zlokalizowane przedsięwzięcie jest niezagospodarowany. Inwestor nie będzie prowadził żadnych prac budowlanych a jedynie utwardzi część powierzchni działki. W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia nie jest konieczna wycinka drzew i krzewów. Tak zdefiniowane przedsięwzięcie szczegółowo opisane w karcie informacyjnej oraz doprecyzowane w wyjaśnieniach składanych na piśmie przez wnioskodawcę, w tym w zakresie zabezpieczeń mających na celu ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, stało się przedmiotem badania w postępowaniu przed organem I instancji, w tym zostało poddane analizie także przez organy współdziałające w sprawie, a wydające opinie w oparciu o cyt. art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy – ooś. Następnie w przedmiotowej sprawie na podstawie art. 84 ustawy - ooś wydana została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, którą organ I instancji stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określając jednak warunki środowiskowe realizacji tego przedsięwzięcia w myśl art. 84 ust. 1a ustawy - ooś.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyjaśnia wobec powyższego, że [cyt.:] „w obecnym systemie ochrony środowiska występują dwa rodzaje decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach: takie, których wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko, oraz takie, które mogą być wydane bez tego etapu postępowania. To rozróżnienie musiało znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Dlatego też w art. 84 ustawy określono, co powinno składać się na taką decyzję, w sytuacji gdy postępowanie w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko nie zostało przeprowadzone.” (tak: Komentarz do art. 84 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. *Krzysztof Gruszecki*. Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, publ. LEX/el., 2013). Jednocześnie Kolegium zauważa, że w art. 84 ust. 1a ustawy wskazano, że w ww. decyzji, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c, natomiast w art. 85 ust. 2 pkt 2 tej ustawy wskazano, co winno zawierać uzasadnienie takiej decyzji. Zgodnie z tym przepisem uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać - w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 13.12.2012r., sygn. akt IV SA/Po 1065/12 (LEX nr 1235417) wskazać przyjdzie, że [cyt.:] „Uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko mają charakter ogólny i choć organ musi je wszystkie przeanalizować to nie oznacza, że przy każdej planowanej inwestycji one zaistnieją. Nie każde bowiem przedsięwzięcie będzie związane z wykorzystaniem zasobów naturalnych, czy też będzie występowało ryzyko jego awarii. Dlatego oczywistym jest, że pomimo sformułowania, że należy "uwzględnić łącznie" wskazane uwarunkowania, ich ocena ograniczy się tylko do tych, które realnie występują w danej sprawie.”

W związku z powyższym, w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja organu I instancji zawiera informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnione przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w tej konkretnej sprawie. Nadto organ I instancji wskazał przyczyny, dla których nałożył na wnioskodawcę dodatkowe warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony przed zanieczyszczeniem gleby i wód. Organ I instancji dopatrzył się takiej konieczności po wnikliwej analizie karty informacyjnej przedsięwzięcia, wyjaśnień udzielonych przez wnioskodawcę oraz opinii organów współdziałających. W tym zakresie Kolegium podzieliło ustalenia tegoż organu. Decyzja organu I instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy wynikające z treści art. 107 kpa, w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Zdaniem Kolegium sporządzone uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest prawidłowe i Kolegium podziela poglądy organu I instancji w nim wyrażone. Organ I instancji opisał w nim przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Także karta informacyjna dołączona do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, odpowiada wymogom ustawy.

Analizując przedmiotową sprawę, w tym zapadłe rozstrzygnięcie organu I instancji, Kolegium wzięło również pod uwagę, że w przedmiotowej sprawie działały organy współdziałające Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Gospodarstwo Państwowe Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach, które wydały opinie o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, przy czym ten ostatni określił warunki realizacji przedsięwzięcia, które zostały ujęte w wydanej decyzji środowiskowej. Również Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sosnowcu w obecnie przeprowadzonym postępowaniu, pismem z 16.02.2024r. nr NS-NZ.9027.5.2.2024.JC wyraził opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia. Za postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 11.05.2011r., sygn. akt II SA/Lu 866/10 (LEX nr 1504696)

wskazać przyjdzie, że [cyt.:] „1. Obowiązkiem organu rozpoznającego wniosek o wydanie decyzji środowiskowej jest zasięgnięcie opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej co do zasadności stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Organ ten nie jest jednak związany stanowiskiem organów współdziałających w tej sprawie, lecz do niego należy ostateczna ocena, w oparciu o zasięgnięte opinie oraz o wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko kryteria selekcji, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też brak jest podstaw do przeprowadzenia takiej oceny.” W przedmiotowej sprawie w zaskarżonej decyzji stwierdzając brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, organ I instancji wziął pod uwagę szczegółowe informacje o tym przedsięwzięciu zamieszczone w „Karcie informacyjnej przedsięwzięcia” oraz opinie organów współdziałających, które również analizowały planowane do realizacji przedsięwzięcie w oparciu o przedłożone przez organ I instancji materiał dowodowy, w tym kartę informacyjną przedsięwzięcia. Kolegium wyjaśnia, że opinie takie wyrażone w ramach współdziałania organów administracyjnych są jednym z elementów materiału dowodowego sprawy i podlegają ocenie dowodowej na zasadzie swobodnej oceny dowodów przez organ wydający rozstrzygnięcie w sprawie tak, jak inne dowody zgromadzone w sprawie. Jednocześnie jest to element specyficzny tego materiału albowiem wyraża stanowisko organu współdziałającego i ma charakter pomocniczego stadium postępowania w sprawie załatwianej przez inny organ. Współdziałanie takie wynika bowiem niejednokrotnie z resortowego lub terytorialnego podziału kompetencji organów administracyjnych, którego mankamenty muszą być łagodzone poprzez współpracę niekiedy kilku nawet organów administracyjnych dla kompleksowego załatwienia określonej sprawy, tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Kolegium nie znalazło zatem podstaw do podważenia dokonanej przez organ I instancji oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w tym ww. opinii oraz wyprowadzonych z tej oceny wniosków. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach nie znalazło także podstaw do podważenia zakresu podmiotowego sprawy, gdzie organ krąg stron określił posługując się definicją strony zawartą w art. 74 ust. 3a ustawy – o oś. Zgodnie zatem z tym przepisem stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. Z kolei w myśl art. 28 kpa, stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, tj. taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu - strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o interes prawny szeroko pojmowany tzn. chroniony prawem przedmiotowym (powszechnie obowiązującym) nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniego wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego

Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 1999 r., sygn. akt IV SA 1285/98, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kpa, musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego, w niektórych przypadkach także procesowego. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. W sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a zatem w przedmiotowej sprawie, przepisami prawa materialnego, z których wywodzi się interes prawny jest cytowany przepis art. 74 ust. 3a ustawy – ooś. Wskazać zatem przyjdzie, iż interes prawny w postępowaniach w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posiadają, obok wnioskodawcy, podmioty będące właścicielami nieruchomości, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia oraz nieruchomości położonych w obszarze znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; właścicielami nieruchomości znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem, a także właścicielami nieruchomości, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska. Jednocześnie Kolegium wskazuje, że nie tylko właściciele, ale i inne podmioty posiadające prawa rzeczowe do wyżej wskazanych nieruchomości mają status stron w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ wynika to z wyżej cytowanego przepisu mówiącego o „podmiocie, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę”.

Organ I instancji ustalając strony postępowania wskazał, że zbadał przesłanki z art 74 ust. 3a ustawy – ooś i za strony postępowania uznał podmioty, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości położony w obszarze oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Na tej zasadzie odwołującym się służy status stron w sprawie, gdyż są właścicielami lub też posiadają inne prawo rzeczowe do nieruchomości pozostających w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Kolegium dokonało badania w zakresie ustalenia strony podmiotowej sprawy na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Wskazać bowiem należy, że obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie jest zbadanie obszaru oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia, a co za tym idzie prawidłowe ustalenie kręgu stron postępowania. Wyjaśnić bowiem należy, że przedstawiany przez wnioskodawcę przewidywany obszar oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia na poświadczony przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej oraz mapie w skali zapewniającej czytelność danych podlega weryfikacji w toku postępowania administracyjnego oraz ocenie w łączności z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Kolegium stwierdziło zatem, że planowane do realizacji przedsięwzięcie będzie źródłem emisji hałasu oraz emisji pyłów i gazów do środowiska. Realizacja planowanego zamierzenia inwestycyjnego spowoduje okresową zmianę klimatu akustycznego w otoczeniu. Emisja hałasu w fazie realizacji przedmiotowej inwestycji związana będzie z ruchem pojazdów przywożących materiał do utwardzenia, kontenery oraz kontenera biurowego. W prowadzonych pracach wykorzystywany będzie tylko sprawny sprzęt a prace prowadzone będą wyłącznie w porze dnia. Emisja hałasu ustanie po zakończeniu prac. W trakcie realizacji planowanego przedsięwzięcia będzie występować także emisja pyłów i gazów związanych z transportem materiału do utwardzenia, kontenerów oraz sprzętu pracującego przy utwardzeniu części działki. Zasięg oddziaływania ograniczony będzie do terenów bezpośrednio graniczących z inwestycją. Emisja występująca w tej fazie budowy będzie miała charakter nieorganizowany a oddziaływanie to będzie krótkotrwałe i ustanie po zakończeniu prac. Wykorzystanie sprawnego sprzętu spełniającego wymogi dopuszczające go do użytku powinno zagwarantować jego niewielki wpływ na środowisko. Z kolei na etapie eksploatacji źródłem hałasu oraz emisji substancji do powietrza będą pojazdy dowożące i wywożące odpady, wózek widłowy z napędem elektrycznym oraz proces przeładunku złomu. Samochody będą poruszały się po terenie przedsięwzięcia wyłącznie w porze dnia i dla potrzeb przeładunku złomu z prędkością ok. 20 km/h. Wszystkie pojazdy poruszające się po terenie przedsięwzięcia będą sprawne technicznie i dopuszczone do ruchu, co ograniczy oddziaływanie na

środowisko. Pomieszczenie biurowe będzie posiadało elektryczne ogrzewanie. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest ok. 20 m w kierunku wschodnim od granicy działki, na której będzie realizowane przedsięwzięcie. Inwestor odsunie swoje ogrodzenie o ok. 3,5 m od granicy działki od strony wschodniej aby zwiększyć maksymalnie odległość od zabudowy mieszkaniowej. Miejsca magazynowania odpadów oraz miejsca parkingowe na terenie przedsięwzięcia zlokalizowane będą bliżej zachodniej granicy działki aby zminimalizować ewentualną uciążliwość zabudowy mieszkaniowej. W trakcie realizacji przedsięwzięcia nie będą powstawały ścieki przemysłowe. Zaplecze socjalno-sanitarne budowy zorganizowane będzie poprzez przenośne toalety. Obiekty te wyposażone będą w bezodpływowe zbiorniki ścieków bytowych. Odbiór ww. sanitariat prowadzony będzie przez podmioty uprawnione, posiadające odpowiednie zezwolenie. Odpady powstające w trakcie realizacji przedsięwzięcia będą magazynowane selektywnie w wyznaczonym miejscu w granicach terenu inwestycji, w oznakowanych, szczelnych pojemnikach bądź kontenerach na utwardzonym podłożu. Po zebraniu odpowiedniej partii transportowej odpady będą przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. Również w związku z eksploatacją punktu skupu złomu nie będą wytwarzane ścieki technologiczne przemysłowe. Powstające ścieki bytowe będą odprowadzane do istniejącej kanalizacji sanitarnej. Odpady będą magazynowane w szczelnych kontenerach/pojemnikach ustawionych na utwardzonej powierzchni i w związku z tym wody opadowe nie będą miały kontaktu z magazynowanymi odpadami. Wody opadowe zgodnie z ukształtowaniem terenu będą spływały na teren zielony dz. nr 1448/1. W wyniku funkcjonowania przedsięwzięcia powstawać będą wyłącznie odpady komunalne które będą magazynowane selektywnie w wyznaczonym miejscu. Po zebraniu odpowiedniej partii transportowej odpady będą przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami.

Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika zatem, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie generować silnego negatywnego wpływu na jakość powietrza, ochronę akustyczną oraz wody i gleby, w otoczeniu zostaną zachowane normy w stosunku do ochrony zdrowia i ludzi oraz ochrony roślin. Po analizie powyższego Kolegium doszło do takich samych ustaleń w zakresie strony podmiotowej postępowania, co organ I instancji. Planowane do realizacji przedsięwzięcie oddziaływać będzie wyłącznie na tereny działki bezpośrednio przylegających do terenu, na którym będzie ono realizowane i mieścić się będzie ono w granicach określonych przepisami prawa. Wobec tego ustalenia organu I instancji co do kręgu stron postępowania Kolegium podzieliło. Ponadto w sprawie organ I instancji ustalił, że liczba stron przekracza 10, co uzasadniło zastosowanie w sprawie art. 49 kpa w związku z art 74 ust. 3 ustawy – ooś. W ocenie Kolegium zasadnie organ I instancji zastosował w sprawie art. 49 kpa, co wynika wprost z brzmienia art. 74 ust. 3 ustawy – ooś i w tym zakresie Kolegium nie dopatrzyło się żadnych uchybień. Za wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1.02.2023r., sygn. akt III OSK 1825/21 (LEX nr 3508984) wskazać bowiem przyjdzie, że [cyt.:] „Przewidziana w art. 49 k.p.a. forma doręczenia decyzji jest rozwiązaniem ekstraordynaryjnym, służącym zapewnieniu szybkiego skutku doręczenia wobec wszystkich podmiotów, które są adresatami aktu administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne przewidują możliwość posłużenia się taką szczególną formą doręczenia, jaką jest publiczne ogłoszenie.” Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Nadto instytucja doręczenia, o której mowa w art. 49 kpa, nie narusza zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, umożliwi bowiem stronie zapoznanie się z czynnościami organu i treścią wydanych przez organ rozstrzygnięć

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego organ I instancji dokonał rzetelnej analizy całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a wszelkie wątpliwości wyjaśnił z udziałem wnioskodawcy. W ramach postępowania zapewnił stronom czynny udział w tym postępowaniu, a przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ I instancji, w oparciu o art. 10 § 1 kpa, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań. W związku z tym w wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa, co zostało już wskazane. Przechodząc zaś do treści zaskarżonej decyzji Kolegium stwierdza raz jeszcze, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kpa oraz art. 84 ust. 1a w związku z art. 82 ust. 1 pkt. 1 lit b oraz art. 85 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy w zakresie wymaganym do wydania tej decyzji. Uzasadnienie decyzji zawiera bowiem nie tylko wyjaśnienie określonych warunków korzystania ze środowiska na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ale także informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust.

1 ustawy, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Nadto organ I instancji uwzględnił w wydanej decyzji treść opinii dokonanych przez organy współdziałające w trybie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy – ooś. Decyzja zawiera obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Kolegium analizując zapisy zaskarżonej decyzji nie dopatrzyło się w nich określenia warunków sprzecznych z przepisami prawa. Zatem wydana decyzja jest prawidłowa. Organ prowadzący postępowanie wraz z organami współdziałającymi dokonał weryfikacji, na podstawie danych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia i w oparciu o przepisy ochrony środowiska, czy w sprawie dla tego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Powyższe nie tylko mieści się w granicach kompetencji tych organów, ale również stanowi ich obowiązek. Do podstawowych obowiązków tych organów należy bowiem zbadanie zgodności planowanej inwestycji z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności zaś ustalenie czy ze względu na rodzaj i rozmiar inwestycji zachodzi potrzeba przeprowadzenia postępowania w przedmiocie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. W przedmiotowej sprawie doszło do takiego badania w sposób wyczerpujący i w ocenie Kolegium nie doszło w tym zakresie do naruszenia prawa. Nadto dodać należy, że uznanie inwestycji jako mogącej potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie pociąga za sobą automatycznie obowiązku sporządzenia oceny jej oddziaływania na środowisko. O tym, czy taka potrzeba istnieje decyduje jak wskazano organ administracji na podstawie całokształtu okoliczności konkretnej sprawy, w tym stanowisk organów współdziałających. Przy ocenie oddziaływania zamierzonej inwestycji w ramach postępowania dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ opierać powinien się o dane i założenia przyjęte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Dane te w istocie konkretyzują przedsięwzięcie, którego dotyczy wniosek o wydanie decyzji i wyznaczają przedmiot postępowania zainicjowanego tym wnioskiem (...) (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 24.06.2016r., sygn. akt II SA/Bk 96/16, (publ. LEX nr 2099543), czy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19.12.2017r., sygn. akt II OSK 713/16, (publ. LEX nr 2435556). W tym ostatnim wymienionym wyroku Sąd stwierdził, że [cyt.:] „...zawarte w karcie informacyjnej dane w sposób konieczny konkretyzują planowane przedsięwzięcie, a organy orzekające w sprawie nie mają podstaw do pozbawionego merytorycznego uzasadnienia podważania przyjętych założeń wyjściowych inwestora co do cech lub parametrów planowanego przedsięwzięcia (...) (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 24 czerwca 2016 r., II SA/Bk 96/16, LEX nr 2099543). Jakkolwiek przedłożona przez inwestorów i spełniająca wymogi karty informacyjna przedsięwzięcia stanowi podlegający swobodnej ocenie dokument prywatny, to jednak jej szczegółowa i specjalistyczna treść oraz fakt, że stanowi ona punkt wyjścia do ustaleń faktycznych organów w zakresie cech i parametrów planowanego przedsięwzięcia, nadają jej szczególne znaczenie jako źródła ustaleń faktycznych. Dokumentowi temu przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie nowej analizy uwarunkowań środowiskowych (sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia), z której wynikałyby wnioski pozostające w sprzeczności do tych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia.” Na podstawie całokształtu materiału dowodowego organu ustalił brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i z tym stanowiskiem należy się zgodzić. Kolegium nie znalazło podstaw do podważenia zgromadzonego materiału dowodowego, w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia, a co za tym idzie ustaleń poczynionych przez organ I instancji, a przeprowadzone postępowanie było prawidłowe.

Odnosząc się zaś do treści odwołania wskazać przyjdzie, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem obowiązków. Decyzja taka stwierdza warunki i wymogi jakie powinny zostać zachowane przy realizacji inwestycji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie

decyzji negatywnej następuje w przypadkach, niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony - w przedmiotowej sprawie stwierdzono brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający lub gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ wariant dopuszczony do realizacji - w przypadku, gdy jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w przedmiotowej sprawie zaś ocena taka nie została przeprowadzona. W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Jednocześnie za wyrokiem Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Lublinie z 6.06.2023r. sygn. akt II SA/Lu 285/23, (LEX nr 3580815) Kolegium dodatkowo wskazuje, że [cyt.:] „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową, lecz ma charakter związany, co oznacza że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia stanowią: - niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś.), - brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.), - wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś.), - wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 u.i.o.ś.). (...). Okoliczność negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, sama w sobie, nie stanowi podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Oczywiście optymalnym byłoby, aby określając warunki realizacji przedsięwzięcia w ogóle wyeliminować negatywny wpływ inwestycji na środowisko. Jest to jednakże postulat trudny, czy wręcz niemożliwy do zrealizowania, w związku z czym typowy cel decyzji środowiskowej polega na takim ukształtowaniu planowanego przedsięwzięcia, aby przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia.” W przedmiotowej sprawie brak było podstaw do odmowy wydania decyzji środowiskowej, przy czym organ I instancji mając na uwadze potrzebę ochrony środowiska zbadał potrzebę nałożenia dodatkowych warunków realizacji przedsięwzięcia i w tym zakresie dopatrył się takiej konieczności, dlatego też określił w punkcie II warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Kolegium nie dopatryło się uchybień i nie znalazło podstaw do wyeliminowania decyzji tego organu z obrotu prawnego. Z akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie zostało podane analizie przez wyspecjalizowane organy współdziałające, co zostało wyżej już wskazane. Organy te nie dopatryły się w tym zakresie zagrożenia. Nadto przedsięwzięcie nie zostało zakwalifikowane do rodzajów zakładów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016r., Poz. 138). Utrwalone w aktach sprawy okoliczności stanu faktycznego były wystarczające do podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Organ I instancji przeprowadził wszystkie dowody niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z art. 7 i art. 77 § 1 kpa.

Wreszcie wskazać przyjdzie, że decyzja środowiskowa nie rodzi praw do nieruchomości, na której ma być realizowane przedsięwzięcie, ani też nie rodzi obowiązku jego realizacji. Decyzja określa jedynie optymalne warunki zapewniające ochronę środowiska przy realizacji danego przedsięwzięcia. Nie oznacza to, że na pewno dane przedsięwzięcie powstanie. Decyzja taka, jak już wskazano, jest bowiem etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem

obowiązków. Dlatego też brak podstaw do umorzenia postępowania w sprawie tylko z tego powodu, że przed Prezydentem Miasta Sosnowca toczy się postępowanie w sprawie wydania decyzji ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla spółki SCHREDDER II Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie dla inwestycji polegającej na budowie hali magazynowej do magazynowania artykułów metalowych, gotowych produktów stalowych, blach, elementów stalowych, profili metalowych, profili aluminiowych, budowie budynku socjalno — biurowego, budowie wagi samochodowej na działce nr 1448/1 obręb 0004 Kazimierz przy ulicy Wopistów w Sosnowcu, gdzie wskazana działka jest tożsama z nieruchomością stanowiącą przedmiot niniejszego postępowania. Ja wskazano decyzja środowiskowa nie obliguje inwestora do realizacji inwestycji. Jednocześnie Kolegium nie dopatrzyło się pozostałych naruszeń, a które skarżący podnosili w odwołaniu z 14.02.2023r. Zarzuty podniesione w tym odwołaniu wyjaśnił na wezwanie z 4.01.2024r. organu I instancji inwestor pismem z 25.01.2024r. Organ I instancji podjął zatem wszelkie kroki do rzetelnego i wyczerpującego ustalenia stanu faktycznego sprawy i wydania rozstrzygnięcia. Działania organu I instancji nie naruszają zatem prawa, a zarzutów odwołania nie sposób było podzielić. Brak było także podstaw do połączenia przedmiotowego postępowania z postępowaniem toczącym się w Kolegium pod nr SKO.UL/41.7/244/2024/11276/RS, z uwagi na to, że ani przedmioty obu postępowań, ani podstawa prawna, tj. przepisy prawa nie są tożsame. Kolegium zapoznało się z dowodami nadesłanymi do sprawy SKO.UL/41.7/244/2024/11276/RS, jednakże tylko w takim zakresie w jakim dowody te zmierzały do wykazania legitymacji prawnej odwołujących się do bycia stroną w sprawie i wniesienia odwołania.

Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Należy zwrócić uwagę, że przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji, niemniej jednak należy zauważyć, że utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy. Organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego. Ponadto należy zauważyć, że - jak stwierdza np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 9 grudnia 2015r., sygn. akt II SA/Rz 1074/15, LEX nr 1949073 [cyt.:] „W orzecznictwie, zachowującym aktualność także po nowelizacji art. 138 § 2 k.p.a. (dokonanej ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 18 z późn. zm.), podkreśla się, że decyzja kasacyjna powodująca przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji nie może być podjęta w sytuacjach innych niż te, które zostały określone w art. 138 § 2 k.p.a. Żadne inne wady postępowania, ani wady decyzji podjętej w I instancji nie dają organowi odwoławczemu podstaw do wydania decyzji kasacyjnej, bowiem niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca art. 138 § 2 k.p.a. (wyrok NSA z 25 maja 1983 r. II SA 403/83 - ONSA 1983/1/38, wyrok NSA z 29 kwietnia 1998 r. I SA/Ld 166/97 — niepubl.)”. Decyzję kasacyjną organ odwoławczy może zatem podjąć w sytuacji, gdy organ I instancji w ogóle nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego albo przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie jest wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy i jednocześnie brak jest podstaw do zastosowania przez organ odwoławczy przepisu art. 136 kpa. tj. przeprowadzenia przez ten organ uzupełniającego postępowania dowodowego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach z powyższych względów nie znalazło również podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy albo do uchylenia tej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania I instancji w całości albo w części (art. 138 § 1 pkt. 2 kpa). Nie ma także podstaw prawnych do umorzenia postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt. 3 kpa).

Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu I instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w I instancji. Taka sytuacja

zachodzi w przedmiotowej sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odwoławczego z uwzględnieniem powyższych zasad stwierdza, że zaskarżoną decyzję należy pozostawić w obrocie prawnym.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2024r., Poz. 935).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia *wpisu stałego w wysokości: 200zł.*

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek-Dziwoki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziaara
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. P. Krzysztof Jasiński — pełnomocnik inwestora,
2. Radca prawny P. Krystian Macała
Kancelaria Radcy Prawnego mgr Krystian Macała, ul. Jana Kilińskiego 54/V, 41 —209 Sosnowiec —
jako pełnomocnik:
 - 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
 - 5) Spółki Imperial Apartments sp. z o. o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowanej przez Prezesa Zarządu Pana Jacka Hryniewieckiego
3. Gmina Sosnowiec, al. Zwycięstwa 20, 41 -200 Sosnowiec
4. Prezydent Miasta Katowice, ul. Młyńska 4, 40-098 Katowice wraz z aktami
5. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 3
6. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, 40-127 Katowice, P. Grunwaldzki 8-10
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sosnowcu, 41-200 Sosnowca, ul. Pogotowia 1,
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach, 40-127 Katowice, P. Grunwaldzki 8-10